

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka, ve věci

žalobce: **Lidl Česká republika v.o.s.**
se sídlem Praha 5, Nárožní 1359/11
zastoupen Mgr. Alešem Smetankou, advokátem spolupracujícím
s Kocián Šolc Balašník, advokátní kancelář, s.r.o.
se sídlem Praha 1, Jungmannova 24

proti
žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**
Ústřední inspektorát, se sídlem Brno, Květná 15

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2018, čj. SZPI/AL646-67/2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Ústřední inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce v Brně potvrdil dne 20. 12. 2018, pod čj. SZPI/AL646-67/2018 správnost rozhodnutí orgánu I. stupně – Státní zemědělské a potravinářské inspekce, Inspektorátu v Hradci Králové ze dne 26. 10. 2018, čj. SZPI/AL646-64/2018, kterým byla žalobci uložena pokuta dle § 17f písm. d) zákona č.

110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 110/1997 Sb.“), v souladu s ust. § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení v nich (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.“), ve výši 2.250.000,- Kč, (dále 9.100,- Kč za laboratorní rozbor potravin a 1.000,- Kč náklady řízení), tedy celkem částka 2,260.100,- Kč, konkrétně za následující zjištění:

- A) Porušení čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, o poskytování informací o potravinách spotřebitelům v pl. znění (dále jen nařízení č. 1169/2011), spočívalo v následujících zjištěních kontrolního orgánu:
- dne 6. 4. 2018 v prodejně č. 298 v Hořicích, Riegrova 2221 bylo uváděno do prodeje 280 ks potraviny Pikok Chalupářské vepřové maso, sterilovaný masný výrobek – konzerva, hmotnost 300 g, která nevyhověla ve znaku obsah masa deklaraci uvedené na obalu (zjištěno 67,5 +/- 10%, deklarováno 89%) a dále potravina nevyhověla v nutričním parametru tuk – neodpovídala údajům uvedenému na etiketě výrobku (zjištěno 10,8 g/100 g +/- 4%, deklarováno 16,0 g/100 g),
 - dále v provozovně Brandýs nad Labem, Průmyslová 260 – Zápy byl tento výrobek uváděn na trh celkem 15840 ks dne 19. 3. 2018 a 20. 3. 2018 celkem 1920 ks.
 - Dne 6. 4. 2018 v prodejně č. 298 v Hořicích, Riegrova 2221, bylo uváděno na trh 230 ks potraviny Pikok Sedlácké vepřové maso, sterilovaný masný výrobek s přídavkem mléčné bílkoviny – konzerva, hmotnost 300g, která nevyhověla ve znaku obsah masa deklaraci na obalu potraviny (zjištěno 69,2 +/- 10 %, deklarováno 86,7%),
 - Dále v provozovně Brandýs nad Labem, Průmyslová 260 – Zápy byl citovaný výrobek uváděn na trh dne 19. 3. 2018 celkem 15840 ks a dne 20. 3. 2018 1920 ks, tím nebyl dodržen čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, a byla naplněna skutková podstata přestupku uvedená v § 17 odst. 2 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb., kdy provozovatel potravinářského podniku se dopustí přestupku tím, že v rozporu s přímo použitelnými předpisy EU upravujícími požadavky na potraviny uvádí na trh potraviny klamavě označenou nebo opatřenou zavádějícími informacemi nebo ji nabízí klamavým způsobem.
2. Tentýž právní předpis byl porušen i zjištěními ze dne 24. 4. 2018 v provozovně č. 117 v Pardubicích, Bělehradská 548, kdy bylo uváděno na trh 32 ks potraviny Delikatesní vařená šunka Dulano, 200 g, výrobek balen v ochranné atmosféře, kdy nevyhověl v nutričním parametru sůl údajům uvedeným na etiketě (deklarován obsah soli 1,7 g/100 g, zjištěno bylo 3,04 g/100 g, možné je +/- 0,375 g). Tento výrobek byl dne 13. 4. 2018 uváděn v množství 1920 ks v log. Centru Brandýs, Průmyslová 260 – Zápy a téhož dne v provozovně Lidl v Měříně, Stránecká Zhoř 139, rovněž 1920 ks.
3. K porušení téhož právního předpisu došlo dne 24. 4. 2018 v provozovně č. 245 Chrudim, Tovární 1395, kde bylo uváděno na trh 40 ks potraviny Bluedino KRÁLOVSKÝ SÝR 250 g, která nevyhověla v nutričním parametru sůl údajům uvedeným na etiketě výrobku (deklarován obsah soli 1,0 g/100 g, zjištěno bylo 1,42 g/100g, +/- 0,375 g), táž potravina zjištěna dne 30. 3. 2018 v provozovně Měřín, Stránecká Zhoř 139 v rozsahu 5184 ks – 216 kartonů á 24 ks.
4. Týž právní předpis byl porušen i zjištěním dne 22. 6. 2018 v provozovně v Hradci Králové, Víta Nejedlého 1085/1, kde bylo uváděno do prodeje 59 balení zboží Meruňky

balené á 1 kg (na obalu „netto hmotnost“), u nichž byly zjištěny neodpovídající váhy – nebyla dodržena deklarovaná hmotnost.

- B) Skutková podstata přestupku uvedená v § 17 odst. 2 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb., kdy provozovatel potravinářského podniku se dopustí přestupku tím, že jiným jednáním, než je uvedeno v písm. a), b), v odst. 1 písm. g), nebo z), v odst. 4 nebo v odst. 5, nesplní povinnost podle přímo použitelného předpisu EU upravujícího požadavky na potraviny nebo mezinárodní smlouvy, kterou je ČR vázána a která je vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv nebo Sbírce zákonů, byla zjištěna v případě provozovny č. 301 v Holicích, Hradecká 1180, dne 25. 1. 2018, a to porušením povinnosti, stanovené čl. 76 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují se nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (dále jen „nařízení č. 1308/2013). Porušení spočívalo v uvedení na trh 16,7 kg – 3 dávky čerstvého ovoce a zeleniny, které nebyly v souladu s normami Společenství, a to :
- pomeranče červené balené á 1500 g, odrůda Moro v celkovém množství 7 balení – deklarována I. třída jakosti, kdy nevyhověly normě pro 20,2 % hm. plodů napadených hnilobou a plísní,
 - rajčata cherry Tramezzino balená á 200 g, v celkovém množství 11 balení, deklarována I. třída jakosti, nevyhověly normě pro 27,3 % hm. vianů s plody napadenými hnilobou,
 - rajčata cherry Nelinka balená á 250 g, v celkovém množství 16 balení, deklarována I. třída jakosti, nevyhověly pro 18,3 % hm. plodů napadených hnilobou a plísní.
5. Týž právní předpis byl porušen i zjištěními dne 4. 5. 2018 v provozovně č. 301 v Holicích, Hradecká 1180, kdy bylo uvedeno na trh 63 kg čerstvého ovoce a zeleniny, které nebyly v souladu s normou Společenství, a to :
- Jahody balené á 500 g, celkové množství 12 kg, které nevyhověly minimálním požadavkům na jakost pro 48,3% hm. plodů napadených hnilobou nebo plísní,
 - Maliny balené á 125 g, celkové množství 3,5 kg, a to pro 22,8% počtu plodů (tj. 81 plodů ze vzorku 356 plodů) napadených plísní,
 - Pomeranče balené á 2 kg, celkové množství 10 kg, deklarována I. třída jakosti, pro 15,7% hm. plodů napadených hnilobou a plísní,
 - Chřest zelený balený ve svazcích á 500 g, celkové množství 15 kg, pro 20% počtu svazků s prýty zapařenými, zapáchajícími po hnilobě a plísni, se stopami plísně na řezné ploše prýtů,
 - Chřest zelený balený ve svazcích á 500 g, celkové množství 21 kg, pro 88,1% počtu svazků s prýty zapařenými, zapáchajícími po hnilobě a plísni, se stopami plísně na řezné ploše prýtů,
 - Špenát listový balený á 500 g, celkové množství 1,5 kg, nevyhovující minimálním požadavkům na jakost pro 66% hm. listů napadených hnilobou.
6. Uvedený právní předpis byl porušen i zjištěním ze dne 4. 5. 2018 v Holicích, Hradecká 1180, kdy nebyla splněna povinnost čl. 4 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, o hygieně potravin, kdy byla zjištěna ve skladu provozovny v blízkosti rampy podlaha pokrytá zašlými nečistotami, vedle zeleniny ležely vyřazené plastové folie. V blízkosti nebaleného pečiva určeného k prodeji byly umístěny dva odpadkové

koše a úklidové prostředky – koště, uspořádání neumožňovalo ochranu proti kontaminaci.

7. Tento právní předpis pak byl porušen i dne 11. 4. 2018, kdy byla porušena povinnost čl. 76 odst. 3 nařízení č. 1308/2013 v Chocni, Záměstí, provozovna č. 323, kde byla uvedena na trh čerstvá zelenina – 19,8 kg, která nebyla v souladu s normami Společenství, a to:
 - Paprika zeleninová žlutá v množství 9,8 kg, deklarována I. třída jakosti, pro 21,2% hm. plodů napadených hnilobou a
 - Zelí pekingské v množství 10 kg, které nevyhovělo minimálním požadavkům na jakost pro 44% hm. hlávek napadených hnilobou.
8. Správní orgán uvedl v napadeném rozhodnutí, že přistoupil k určení druhu a výměry správního trestu v souladu s ustanovením § 37 a násl. zákona č. 250/2016 Sb., když nejprve posoudil povahu a závažnost přestupků dle ust. § 38 tohoto zákona. Zvažoval přitom význam státem chráněného zájmu, okolnosti protiprávního jednání žalobce, jeho způsob a následky, skutečnosti, hovořící ve prospěch a neprospěch žalobce, to, že se dopustil souběhu devíti přestupků. K možnosti upuštění od uložení pokuty uvedl, že přestupky považoval za natolik závažné, že z preventivních důvodů je namístě uložit správní trest, s tím, že jeho výše je přiměřená projednávanému protiprávnímu jednání žalobce a představuje 4,5 % zákonem stanoveného limitu, když pokuta může být uložena s odkazem na § 17f písm. d) zákona č. 110/1997 Sb., až ve výši 50.000.000 Kč.

II. Žalobní argumentace

9. Žaloba předně poukazuje na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, které je zatíženo vadou, spočívající v nedostatku důvodů. Rozhodnutí neodpovídají požadavkům na odůvodnění, vyplývajícím ze zákona č. 500/2004 Sb., (dále jen „správní řád“) a konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), principu jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu dle judikatury Ústavního soudu a v důsledku toho bylo porušeno žalobcovo ústavně a mezinárodněprávně garantované právo na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). Bylo však porušeno i právo na vlastnictví, resp. na pokojné užívání majetku ve smyslu čl. 11 odst. 1 Listiny a čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě.
10. Rozhodnutí správního orgánu musí být opatřeno rozhodovacími důvody, z odůvodnění tak musí být seznatelné, jakými úvahami byl správní orgán veden při posuzování jednotlivých odvolacích důvodů, a to jak z hlediska skutkového, tak právního. Pokud se nevypořádává se všemi odvolacími námitkami, tento požadavek nesplňuje. Požadavek řádného a vyčerpávajícího odůvodnění je jednou ze základních podmínek ústavně souladného rozhodnutí, nepřezkoumatelné rozhodnutí nedává dostatečné záruky toho, že nebylo vydáno v důsledku libovůle a postupem, porušujícím ústavně zaručené právo na spravedlivý proces. NSS v ustálené rozhodovací praxi připomíná, že jednotlivé logické kroky, které vedly správní orgán ke stanovení konkrétní výše pokuty, je třeba formulovat precizně a jednoznačně, aby odůvodnění výše pokuty bylo přezkoumatelné. Pokud je tedy ukládána úhrnná sankce a je vycházeno z absorpční zásady, je třeba tuto skutečnost jasně vyjádřit, včetně odkazu na ustanovení, jehož sankce „pohlcuje“ sankce dle jiných ustanovení, která by s ohledem na porušení dalších ustanovení zákona o potravinách přicházela v úvahu. Následná úvaha musí nutně vést k hodnocení individuální povahy protiprávního jednání a zvažované okolnosti je nutné rozlišovat na

přítěžující a polehčující. Pokud však správní orgán uvede, že k nějakému aspektu přihlédl, aniž by sdělil, jakou hodnotu, byť abstraktně vyjádřenou, tomuto aspektu přidělil, stává se takové tvrzení do značné míry neurčitým a v důsledku toho i nepřezkoumatelným.

11. Žalobce je přesvědčen, že ukládání pokut uplatnitelných vůči třetím osobám, vyplývající z principu jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu, má zpřísněné požadavky na odůvodnění. Správní orgán musí tedy v odůvodnění rozhodnutí uvést, jakou měrou přispělo spáchání jednotlivých přestupků k celkové výši pokuty, a to včetně méně závažných, tato míra musí být vyjádřena konkrétní částkou v korunách. Co do uvedeného principu odkazuje žalobce na definici Ústavního soudu o jednotném celku právního řádu. Žalovaný tedy měl ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu interpretovat v odůvodnění v kontextu ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „OZ“), o náhradě škody a ustanovení § 4 odst. 2 písm. h) zákona č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, neboť uložená pokuta představuje z pohledu OZ škodu žalobce. Tuto může žalobce vymáhat po třetích osobách – dodavatelích, kdy jejich povinnost k náhradě škody se řídí ust. § 2913 odst. 1 OZ o porušení smluvní povinnosti, toto obecné pravidlo OZ je v poměrech zákona č. 395/2009 Sb., doplněno ust. § 4 odst. 2 písm. h), podle něhož může odběratel po dodavateli požadovat náhradu škody způsobené uložením sankce kontrolním orgánem pouze v případě existence zavinění dodavatele. Tedy, je-li uložena pokuta za skutky, které mají původ v zaviněném porušení smluvních povinností několika dodavatelů, musí znát žalobce výši škody, kterou mu způsobili jednotliví dodavatelé, aby mohl náhradu po dodavatelích požadovat. Žalobce má možnost uplatnit náhradu škody buď mimosoudně či v občanském soudním řízení, což však bez znalosti výše škody u jednotlivých dodavatelů není možné a uplatnit uloženou pokutu v rámci solidární odpovědnosti je takto zakázáno. V popsaném postupu pak nelze využít ani § 2915 odst. 2 OZ, kdy při důvodech hodných zvláštního zřetele může soud rozhodnout o náhradě škody dle účasti dodavatele na škodlivém následku, neboť ani zde není žádné vodítko pro určení výše náhrady škody. Žalobce nemá žádnou možnost, jak dosáhnout vyčíslení škody, kterou mu jednotliví dodavatelé způsobili, než tak, že správní orgán uvede ve svém rozhodnutí, jak velkou měrou přispělo spáchání jednotlivých přestupků k celkové výši pokuty, vč. uvedení, jakou měrou k celkové výši pokuty přispěly jednotlivě ty přestupky, které byly posouzeny jako méně závažné a tato míra aby byla vyjádřena v konkrétní částce Kč.
12. Žalovaný nevyčíslil ani míru, kterou přispělo k celkové výši pokuty spáchání přestupku nejzávažnějšího. Existence souběhu je přitom následně zohledněna jako přítěžující okolnost, není však určeno, jaké konkrétní zvýšení pokuty způsobuje, žalovaný proto nedostál zásadě individualizace sankce a konkrétní výše pokuty je tak spíše více či méně nahodilým číslem.
13. K porušení ústavně a mezinárodněprávně garantovaného práva na vlastnictví žalobce uvedl, že postupem žalovaného došlo k protiprávnímu zásahu do jeho majetkové sféry, neboť uložením pokuty vznikla žalobci pohledávka vůči příslušným dodavatelům v podobě nároku na náhradu škody, která tvoří součást jeho majetku ve smyslu čl. 11 odst. 1 Listiny a čl. 1 Dodatkového protokolu. V důsledku nedostatečnosti odůvodnění je však žalobcova dispozice s touto pohledávkou absolutně vyloučena, je nevymahatelná, právě proto, že z rozhodnutí není možné zjistit rozdělení pokuty na konkrétní částky

případající na jednotlivé přestupky ohledně jednotlivých výrobků. S tvrzením žalovaného, že při svém rozhodování nemusí postupovat s ohledem na umožnění uplatnění práv, žalobce nesouhlasí, neboť veřejnoprávní rozhodnutí o uložení pokuty vč. jeho odůvodnění mají soukromoprávní následky, které je potřebné vést v patrnosti. Žalobce se odvolává na ustálenou judikaturu Ústavního soudu v tomto směru a navrhuje zrušení obou rozhodnutí žalovaného a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

14. Z písemného vyjádření správního orgánu ze dne 20. 3. 2019 plyne, že předmětem žaloby je pouze námitka nedostatečnosti odůvodnění stran určení podílu jednotlivých přestupků na výši uložené pokuty, proto žalovaný navrhuje případné odmítnutí žaloby. Dále žalovaný připomíná jednotlivá zjištění tak, jak vyplývají z bodu 1., a vyjadřuje se k žalobním námitkám.
15. Žalovaný je přesvědčen, že obě rozhodnutí tvrzenými vadami netrpí. S odůvodněním prvoinstančního rozhodnutí se žalovaný vypořádal na str. 13 až 16 svého rozhodnutí a dospěl ke stejnému závěru o hodnocení závažnosti protiprávního jednání žalobce jako prvostupňový orgán. V daném ohledu tedy neměl orgánu I. stupně co vytknout a je přesvědčen, že požadavky správního řádu na odůvodnění rozhodnutí splňuje i rozhodnutí odvolací. Byl náležitě vymezen skutkový i právní stav a žalovaný se vypořádal dostatečně se všemi žalobními námitkami.
16. Na str. 17 až 18 ve věci vydaného rozhodnutí žalovaný odkazuje co do námítky žalobce ve vztahu k ukládání úhrnných pokut, kdy žalobce odkázal na rozhodnutí NSS ze dne 25. 1. 2006, čj. 4 As 22/2005 a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 9. 2011, čj. 31 A 26/2010. Absorpční zásada byla prvostupňovým orgánem aplikována správně, přestupek popsany pod bodem 1) – Pikok Chalupářské vepřové maso, šarže L:1576, DMT 07. 02. 2020, byl shledán jako nejzávažnější, prvostupňový orgán uvedl úvahy, které ho vedly k tomuto závěru, zejména pak s ohledem na velikost rozdílu deklarovaného a skutečného obsahu masa v potravině a s ohledem na skutečnost, že hodnocená složka – obsah masa – je hlavní, a tím pádem z pohledu spotřebitele nejsledovanější složkou předmětné potraviny. Náležitě byla posouzena závažnost protiprávního jednání, relevantní skutková zjištění i podstatné okolnosti deliktního jednání, při hodnocení bylo vždy uvedeno, zda se jedná o skutečnost polehčující či přitěžující a z jakého důvodu. Dle přesvědčení správního orgánu je z rozhodnutí zcela zřejmé, jakým způsobem prvostupňový orgán přihlédl k tomu, že byly spáchány další přestupky vedle toho nejpřísněji postižitelného, závažnost jednání žalobce nebyla posuzována pouze ohledně jediného přestupku, ale byly zohledněny veškeré relevantní skutečnosti vztahující se ke všem spáchaným správním deliktům, přičemž okolnost, že došlo k souběhu několika přestupků, byla vyhodnocena v souladu s judikaturou v neprospěch žalobce. Žalovaný pak uvedené námitky vypořádal na str. 13 s tím, že z napadeného rozhodnutí považoval za zřejmé, jaké úvahy orgán I. stupně činil a jak je hodnotil.
17. K námitce zvýšených požadavků na odůvodnění ukládání pokut uplatnitelných vůči třetím osobám z principu jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu pak správní orgán odkazuje na str. 18 až 19 svého odůvodnění, s tím, že odpovědnost žalobce za spáchané přestupky je odpovědností objektivní, tedy za výsledek bez ohledu na zavinění. Předmětem správního řízení bylo protiprávní jednání žalobce, resp. zjištění, zda se ho

žalobce dopustil a je za něj odpovědný. Skutečnost, zda dodavatelé žalobce se svým jednáním taktéž dopustili spáchání přestupku, předmětem daného řízení nebyla. V tomto směru odkazuje žalovaný na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 31. 1. 2018, čj. 29 A 16/2016, kde krajský soud mj. k otázce soukromoprávního přenášení odpovědnosti uvedl: „Na veřejnoprávní odpovědnost podle zákona o potravinách tak žádná ujednání mezi smluvními stranami nemohou mít žádný vliv“. Dle žalovaného je proto zcela na žalobci, jak si nastaví vztah se svými dodavateli, tento soukromoprávní vztah však nemá žádný vliv na odpovědnost žalobce za jím spáchané správní delikty. Shledá-li správní orgán, že provozovatel potravinářského podniku spáchal přestupek, za nějž je objektivně zodpovědný, ukládá mu pokutu, která má mít represivní, preventivní a výchovný účinek, musí proto stanovit takovou výši pokuty, která jednak odpovídá závažnosti protiprávního jednání a která bude dále odrazovat od obdobného jednání v budoucnu. Prvostupňový orgán dle přesvědčení žalovaného tyto funkce pokuty zohlednil odpovídajícím způsobem a pokutu vyměřil zcela v rámci zákonných mezí. Pokud by žalobce prokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení povinnosti zabránil, odpovědným by shledán nebyl, žalobce však v tomto směru nepředložil žádný důkaz, práva navrhopat důkazy nevyužil. Přitom se žalobce nemůže spoléhat na to, že jeho dodavatelé budou bez dalšího dodávat výrobky vyhovující ve všech směrech příslušným právním předpisům, musí učinit taková opatření, aby byl v nejvyšší možné míře ujištěn, že se tomu tak skutečně děje. Bez takových opatření se své odpovědnosti nemůže zprostit. Přestupky, jichž by se otázka možnosti uplatnění náhrady škody mohla teoreticky týkat, jsou v posuzované věci pod body 1, 2, 3 a 4 napadeného rozhodnutí, i tak se však jednalo o výrobky, uváděné na trh pod obchodní značkou a jménem žalobce. Ten by měl proto, dle názoru žalovaného, vyvinout odpovídající vlastní iniciativu a např. přijmout taková kontrolní a preventivní opatření, která by podobná pochybení včas odhalovala a napravovala a nespoléhat pouze na to, že nedostatky odhalí kontrolní orgán, který uloží pokutu, která bude přenesena na dodavatele. Je tak zcela na žalobci, jaká opatření k eliminaci případných pochybení zvolí s ohledem na konkrétní podmínky jeho podnikání, nabízí se např. provádění nahodilých či pravidelných laboratorních zkoušek výrobků. Soukromoprávní nastavení vztahů se však nedotýká uložení pokut ve správním řízení. Žalovaný dále připomněl, že přestupků se dopustil žalobce a zavinění dodavatele není v tomto ohledu rozhodné. Správní orgán posoudil protiprávní jednání žalobce jako celek, jak mu ukládá absorpční zásada a návrh žalobce je zcela proti jejímu smyslu a pravidlům zákona č. 250/2016 Sb., některé správní úvahy obou správních orgánů se vztahují k posouzení deliktního jednání žalobce jako celku a není tedy možné kvantifikovat je na jednotlivé přestupky. To by konečně bylo i proti smyslu správního trestání, když obviněný má být sankcionován za deliktní jednání úhrnnou pokutou, nikoliv jednotlivými dílčími pokutami.

18. Žalovaný je přesvědčen, že k žádnému nelegitimnímu zásahu do majetkové sféry žalobce nedošlo, neboť pokuta byla uložena jako veřejnoprávní sankce a z pohledu správního trestání není důvod přenášet tuto pokutu na jiné subjekty. Jestliže si žalobce přenos pokuty sjednal, nezakládá to povinnost žalovaného rozepisovat pokuty na jednotlivé přestupky, je na žalobci, jak bude event. náhradu škody na svých dodavatelích vymáhat. Výše pokuty byla stanovena v souladu se zákonem.
19. Závěrem žalovaný konstatuje, že úhrnná pokuta byla žalobci uložena za celkový počet 9 spáchaných přestupků za využití absorpční zásady, přičemž byla náležitě posouzena závažnost jeho deliktního jednání, bylo přihlédnuto k veškerým polehčujícím a

přítěžujícím okolnostem a byly zohledněny funkce správního trestání. Prvostupňový orgán se zabýval i možností upuštění od potrestání. Z žádného právního předpisu, judikatury či právního principu nelze vyvozovat povinnost žalovaného ukládat pokutu tak, že bude rozdělena na jednotlivé částky vztahující se ke každému ze sbíhajících se deliktů, nebo že by měla mít každá z polehčujících či přítěžujících okolností své peněžité vyjádření. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Jednání soudu

20. Krajský soud jednal ve věci dne 12. 8. 2020, kdy zástupce žalobce přednesl skutečnosti obsažené zejména v doplňujícím vyjádření ze dne 28. 7. 2020. Toto doplnění obsahuje prakticky všechny námitky uvedené shora v bodech 3. – 7., soud proto připomíná pouze jejich specifikaci u jednotlivých žalobních pasáží.
21. Žalobce předně zdůraznil, že rozhodnutím orgánu I. stupně byla uložena pokuta za spáchání devíti přestupků, o nichž bylo vedeno jedno správní řízení konané společně pro různé skutky zjištěné v několika provedených kontrolách provedených v několika provozovnách žalobce nacházejících se na různých místech ČR, a to v období od ledna do června 2018. Většina přestupků spočívala ve skryté vadě výrobku, tudíž protiprávní stav nezavinil žalobce, ale jeho smluvní dodavatel.
22. Rozhodnutí o odvolání potvrdilo toto rozhodnutí v plném rozsahu, za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ho žalobce považuje v tom, že pokuta byla uložena na zásadě absorpční metody jako úhrnná za všechny projednávané přestupky, ovšem k jejímu výpočtu nebylo uvedeno vůbec nic. Nelze tak přezkoumat, zda aplikace absorpční metody je správná. Zejména nelze přezkoumat, zda určená úhrnná pokuta byla výsledkem správního uvážení přezkoumatelného z hlediska zákazu libovůle, resp. zákazu zneužití správního uvážení při stanovení konkrétní výše pokuty, v neposlední řadě pak i z hlediska přiměřenosti výše úhrnné pokuty. Žalobce trvá na svém závěru, že výsledná částka úhrnné pokuty má obsahovat přezkoumatelné údaje o tom, co bylo základem pro její výši a v jakém rozsahu se na ní promítly jednotlivé ostatní přestupky. K tomu pak odkazuje na judikaturu, například rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2008, čj. 4 As 22/2008, který takové závěry přehledně shrnuje a připomíná nutnost řádného odůvodnění uložené sankce a jednotlivých hledisek. Konkrétní výši pokuty je nutné formulovat precizně a jednoznačně. Pokud tomu tak není, nelze řádně přezkoumat, jak jednotlivé okolnosti ovlivnily úvahy o výši pokuty a rozhodnutí je z uvedeného pohledu nepřezkoumatelné. Znovu tak žalobce zdůraznil nutnost určení základní výše pokuty za nejzávažnější delikt tak, aby z dalšího postupu jasně vyplývalo, v jakém rozsahu a zda vůbec se každý další přestupek na konečné výši úhrnné pokuty podílí. V opačném případě by totiž nastal stav, kdy by u společných řízení mohlo docházet k nižší míře přezkoumatelnosti správního uvážení.
23. Žalobce připomněl, že v případě, že by v daném směru trvala benevolence ve vztahu na požadavky odůvodnění, bylo by zřejmě pro něho v konečném důsledku výhodnější podstoupit samostatná řízení o každém z přestupků. Diskriminací je takto dotčen na svých právech zejména proto, že nemá účinné nástroje, jak se domoci svých nároků vůči skutečným původcům porušení relevantních předpisů, ať již se jedná o klamavé údaje či závadné potraviny, za které je trestán na základě objektivní odpovědnosti. K tomu pak poukazuje na správní praxi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Výše citovaný požadavek není pouhým formalismem, má své věcné opodstatnění, neboť žalobce musí

znát výši konkrétní škody pro vyčíslení svého nároku, který by měl uplatnit vůči svému smluvnímu dodavateli. Zde žalobce odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu ČR, která zdůrazňuje povinnost každého žalobce v žalobním nároku uvést konkrétní částku peněžitého plnění, s tím, že pokud tak neučiní, jedná se o vadu žaloby, způsobující její odmítnutí. Příklad žalobce měl být tedy posouzen v širším kontextu, postup správního orgánu je z výše uvedených důvodů netransparentní a vytváří prostor pro svévoli při správním uvážení.

24. Žalovaný na doplněné vyjádření žalobce reagoval rovněž písemně dne 4. 8. 2020, kdy sdělil svůj názor o správné aplikaci absorpční zásady, souladně s judikaturou i zákonem, z prvoinstančního rozhodnutí je jasné seznatelné, že došlo ke spáchání devíti protiprávních jednání v souběhu, za pět přestupků bylo možné uložit pokutu až do výše 50 000 000 Kč, za čtyři přestupky pak do 10 000 000 Kč. Z nich správní orgán náležitě a přezkoumatelným způsobem identifikoval ten, který považuje za nejzávažnější a ke skutečnosti, že se žalobce dopustil přestupků v souběhu, bylo přihlédnuto jako k přitěžující okolnosti ve smyslu § 40 zákona č. 250/2016 Sb. Žalovaný výši pokuty odůvodnil náležitě, z odůvodnění pak považuje její „strukturu“ za patrnou, byla posouzena závažnost protiprávního jednání, vyjádřena relevantnost skutkových zjištění, jednotlivé okolnosti protiprávního jednání byly řádně zhodnoceny a bylo vždy uvedeno, zda se jedná o skutečnost polehčující či přitěžující a z jakého důvodu. Okolnost, že došlo k souběhu devíti přestupků, byla vyhodnocena v neprospěch žalobce. Pokutu nelze stanovit tak, že by se stanovily částky odpovídající jednotlivým přestupkům a tyto by se sečetly, platné právo neukládá ani to, aby v odůvodnění byla specifikována částka, která připadá na nejprísněji postižitelný či nejzávažnější přestupek a u každé okolnosti věci by tato částka byla upravována až k finální částce. I tak by se však dospělo pouze k tomu, jaký měl případně ten který přestupek vliv na úhrnnou pokutu, nikoliv k tomu, jaká „škoda“ odpovídá konkrétnímu přestupku. Konečně, žalovaný je přesvědčen, že struktura odůvodnění výše úhrnné pokuty použitá v napadených rozhodnutích je ve správním trestání obecně používána a správními soudy hodnocena jako přezkoumatelná.
25. Z výše uvedených důvodů tak oba účastníci řízení setrvali na svých původních návrzích, tak, jak uvedeny v bodech 7 a 13.
26. Krajský soud konstatoval, že ve správním spise se nacházejí příslušné doklady o provedených kontrolních úkonech hradického inspektorátu, vč. laboratorních rozborů, Zkušební protokoly SVÚ Jihlava vč. fotodokumentace výrobků, Posudky SZPI – odboru zkušební laboratoře inspektorátu v Brně. Dle přítomných listin žalobce sděloval skutečnosti, plynoucí z interních příkazů k nápravě zjištěných nedostatků, dále je obsahem správního spisu Oznámení o zahájení řízení ze dne 13. 9. 2018, obě rozhodnutí správních orgánů a odvolání žalobce. Byl konstatován žalobcem předložený Postup při stanovení výše pokut ukládaných za porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže, zpracovaný a používaný Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže.

V. Posouzení věci krajským soudem

27. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

28. Krajský soud předně po projednání a přezkoumání věci konstatoval, že mezi účastníky řízení nebylo rozporů v tom, že na různých provozovnách žalobce došlo v průběhu měsíce ledna až května 2018 ke zjištění nedostatků, a to zejména co do kvality nabízeného zboží, které byly po provedeném správním řízení kvalifikovány jako přestupek ve smyslu § 17 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 110/1997 Sb. Dle tohoto ustanovení se provozovatel potravinářského podniku dopustí přestupku tím, že
- a) nedodrží požadavky na bezpečnost potravin podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího požadavky na potraviny,
 - b) v rozporu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie upravujícími požadavky na potraviny uvádí na trh potravinu klamavě označenou nebo opatřenou zavádějícími informacemi anebo ji nabízí klamavým způsobem,
 - c) jiným jednáním, než je uvedeno v písmeni a), v písmeni b), v odstavci 1 písm. g) nebo z), v odstavci 4 nebo v odstavci 5, nesplní povinnost podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího požadavky na potraviny¹⁹⁾ nebo mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která je vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv nebo ve Sbírce zákonů.
29. Jak z žalobních bodů, tak i následných vyjádření žalobce jasně plyne, že žalobce žádným způsobem skutečnosti vyplývající z bodu 1 tohoto rozsudku nezpochybňuje, a žalovaným zjištěná pochybení akceptuje. Žalobní námitky tak atakovaly zejména způsob a výši uložené pokuty v celkové částce 2.260.100,- Kč, jejich podstatou pak bylo nedostatečné odůvodnění výše pokuty, z níž není přezkoumatelným způsobem patrné, jaká částka odpovídá nejzávažněji hodnocenému porušení předpisů, a jakou výši se na ní podílí další zjištěné nedostatky. Zde pak argumentoval návaznou nemožností vyčíslit u jednotlivých dodavatelů potravin případnou způsobenou škodu, neboť ve své většině se zjištěná pochybení týkala skrytých vad, za které nesou odpovědnost smluvní dodavatelé žalobce, tedy namítal, že nedostatečné odůvodnění výše pokuty zasahuje do jeho majetkových a ústavních práv.
30. Žalovaný správní orgán hájil svůj postup dosavadní obdobnou praxí, která je i správními soudy akceptována. V této souvislosti krajský soud nepřehlédl rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2020, čj. 9 As 299/2019 a ze dne 9. 6. 2020, čj. 1 As 110/2020, která se podobnou problematikou zabývala. Účastníkům řízení jsou tato rozhodnutí známa, neboť jsou totožní se současně projednávanou věcí. NSS v prvním případě zdůraznil, že „Podstata ukládání úhrnného trestu za vícečinný souběh správních deliktů (přestupků) ve společném řízení spočívá v privilegované formě potrestání pachatele za delikty spáchané před zahájením takového řízení (shodně § 57 odst. 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích - dále jen „starý přestupkový zákon“, i § 88 odst. 3 nového přestupkového zákona). Pachateli lze uložit pouze jeden trest téhož druhu, a to podle ustanovení vztahujícího se na správní delikt nejpřísněji trestný (shodně § 12 odst. 1 věty první starého přestupkového zákona i § 44 odst. 1 věty první nového přestupkového zákona). Trestání je v tomto případě ovládáno absorpční zásadou, v souladu s níž trestní sazba za nejpřísnější delikt pohlcuje sazby za delikty mírnější“ – zde odkazy na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze a NSS. V dalším uvedené rozhodnutí připomíná, že při určení výměry úhrnného trestu je třeba vycházet z obecných kritérií pro ukládání sankcí, přičemž nelze přehlédnout, že sankce je ukládána za více deliktů a toto obvykle zvyšuje závažnost sankcionovaného protiprávního jednání či opomenutí a projevuje se

zpravidla přísnější sankcí. Při hodnocení souhrnu sbíhajících se deliktů správní orgán vyměří pokutu za jeden ze sbíhajících se deliktů a zároveň je oprávněn v rámci hodnocení závažnosti jednání přihlídnout jako k přitěžující okolnosti i k tomu, že deliktů bylo spácháno více. Je potřebné vyjít z povahy a závažnosti nejtěžšího správního deliktu, vzít v potaz ostatní delikty a tedy takto zohlednit všechny zákonem chráněné zájmy. NSS přitom klade důraz na to, že při trestání souběhu záleží v každém případě na povaze a závažnosti sbíhajících se správních deliktů a tedy, bude-li závažnost nejtěžšího správního deliktu vysoká, budou mít ostatní bagatelní delikty na výši úhrnné sankce jen minimální vliv (ve výjimečném případě by mohlo dojít až k absorpci deliktů). Naopak velmi vysoká závažnost ostatních sbíhajících se deliktů by se měla ve výměře sankce za nejtěžší správní delikt odrazit. Uvedené však nemůže znamenat, že by se výsledná úroveň závažnosti souhrnu sbíhajících se deliktů měla vždy rovnat jakémusi aritmetickému součtu všech dílčích konkrétních úrovní závažnosti. V této souvislosti pak NSS hovoří o povinnosti správních orgánů náležitě odůvodnit, na základě jakých úvah dospěly k uložené výměře úhrnné sankce, což představuje zhodnotit veškerá relevantní zákonná hlediska, včetně toho, že sankci ukládají za více sbíhajících se deliktů. Toto však neznamená, že by byly povinny své úvahy kvantifikovat, tedy váhu jednotlivých zvažovaných hledisek vyčíslit. V citovaném rozsudku pak NSS zmiňuje i to, že na uvedeném závěru nemůže nic změnit ani správní praxe ÚOHS. K danému závěru doplňuje, že vyčíslení všech relevantních hledisek by bylo jen obtížně proveditelné, neboť konečná výměra sankce je výsledkem úvah nejen o každém hledisku zvlášť, nýbrž i o všech v jejich vzájemné souvislosti. Celek tak nemůže být prostým součtem částí. S odkazem na podrobnější odůvodnění dříve citovaných v průběhu rozhodnutí dospěl k závěru, že celková výsledná částka znamená prakticky méně, než celkový součet, neboť trestání souběhu v souladu s absorpční zásadou je privilegováno. K průběhu přezkoumání správního rozhodnutí NSS uzavřel, že plně postačí, pokud úvahy, na jejichž základě správní orgán dospěje ke konkrétní výši sankce, jsou v odůvodnění rozhodnutí vyjádřeny dostatečně podrobně, jasně a srozumitelně. Pokud by pak odvolací orgán rozhodoval o sankci poté, co pachatele pro některý ze sbíhajících se správních deliktů neuzná vinným, neodečte jeho předem stanovenou váhu z celkové sankce, nýbrž závažnost souhrnu zbývajících deliktů znovu posoudí. NSS se vyjádřil i k principu uložení úhrnné sankce na zásadě kumulační zásady a pro úplnost uvedl, že vliv dalšího sbíhajícího se správního deliktu na výši úhrnné pokuty ukládané v souladu s absorpční zásadou primárně za nejtěžší správní delikt neodpovídá výši pokuty, která by za něj byla uložena, pokud by o něm bylo vedeno samostatné řízení, v čemž spočívá privilegovaný postih souběhu. V závěru NSS přisvědčil názoru Městského soudu v Praze, o jehož případě bylo rozhodováno, a to v tom, že by se přičilo účelu správního trestání, pokud by správní orgán o ukládané pokutě uvažoval jako o účetní položce určené na základě soukromoprávního ujednání k přeúčtování k tíži třetí osoby, neboť předmětem správního řízení je odpovědnost žalobce, nikoliv jeho dodavatelů.

31. V rozhodnutí ze dne 9. 6. 2020 pak NSS odůvodnil, proč neměl jakýkoliv důvod odchýlit se v obdobné věci od výše popsanych zásad zdůrazněných rozhodnutím ze dne 1. 6. 2020, odkázal na ustanovení § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., podle něhož „Za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Jsou-li hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek

nejzávažnější“, s tím, že shodné závěry platí i pro případy, kdy o sbíhajících se přestupcích není z jakéhokoli důvodu vedeno společné řízení.

32. Krajský soud tedy pro přezkoumání věci na základě žalobních námitek, vyjádření žalovaného a provedeného jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V odůvodnění orgánu I. stupně byla podrobně popsána jednotlivá zjištění, která plynou výše z bodu 1, bylo popsáno, že jednotlivá zjištění znamenala naplnění skutkových podstat přestupku dle § 17 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 110/1997 Sb., bylo stanoveno, že žalobce se dopustil souběhu devíti přestupků a s odkazem na ustanovení § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., bylo stanoveno jako nejzávažnější protiprávní jednání uvedení potraviny Pikok Chalupářské vepřové maso na trh, a to zejména z důvodu velikosti rozdílu deklarovaného a skutečného obsahu masa v potravíně. Hodnocená složka – obsah masa – je hlavní a tím pádem z pohledu spotřebitele nejsledovanější složkou předmětné potraviny a správní orgán tak přistoupil k uložení pokuty ve výměře ustanovení § 17f písm. d) zákona č. 110/1997 Sb.
33. Správní orgán dále ve svém rozhodnutí připomněl a zvažoval význam státem chráněného zájmu, který byl porušen a zdůraznil, že jedním z primárních úkolů potravinového práva je právo spotřebitele na informace o potravinách uváděných na trh. Žalobce uváděl v pěti zjištěných případech pochybení zavádějící informace o složení potravin, což je hodnoceno v jeho neprospěch. V dalším správní orgán řádně hodnotil a popsal další okolnosti, které hovoří v prospěch i neprospěch obviněného, odůvodnil, jak přihlédl ke způsobu protiprávního jednání i k způsobeným následkům. S odkazem na § 37 zákona č. 250/2016 Sb. pak stanovil pokutu ve výši 2.250.000,- Kč, která dle jeho přesvědčení odpovídá závažnosti protiprávního jednání, a plní jak preventivní, tak represivní funkci. Zhodnotil i možnost upuštění od pokuty, a s ohledem na závažnost protiprávního jednání tuto nevyužil.
34. Rozhodnutí žalovaného pak odvoláním napadené rozhodnutí orgánu I. stupně potvrdilo a k námitkám žalobce odkázalo na základní pravidlo pro vedení společného řízení a ukládání trestů za více přestupků, s tím, že na návrh stanovení sazby za jednotlivé přestupky nemůže přistoupit s ohledem na uvedená pravidla výše. V žalobou napadeném rozhodnutí pak žalovaný komentoval i námitku protiústavnosti postupu správního orgánu.
35. Po přezkoumání a projednání věci krajský soud nespáčil žádnou z žalobních námitek důvodnou a žalobu proto zamítl (§ 78 odst. 7 s.r.s.). Krajský soud je přesvědčen, že ani v současně projednávané věci nedošlo k žádné skutečnosti, která by mohla mít důvod pro odchýlení se od výše popsaných zásad vedení řízení o více správních deliktech a o uložení úhrnné sankce, jak byly podrobně vyloženy v citovaných rozhodnutích NSS z června 2020. Jinými slovy, krajský soud dospěl k závěru, že správní orgány postupovaly při souběhu deliktů tak, že určily výměru pokuty v rámci zákonem stanoveného limitu za nejpřísněji postižitelný správní delikt s tím, že přihlédly k tomu, že jednáním či opomenutím byla naplněna skutková podstata více správních deliktů. Byla proto uložena pokuta za uvádění na trh masného výrobku, který nevyhověl ve znaku obsah masa, deklarovaného na obalu, zároveň však správní orgán popsal podrobně hlediska a okolnosti, které svědčily ve prospěch i neprospěch žalobce a na základě tohoto zhodnocení dospěl k výši uložené úhrnné pokuty. Lze proto uzavřít, že správní orgán uložil žalobci úhrnnou pokutu primárně za nejpřísněji trestný správní delikt, při jejím určení přihlédl k ostatním sbíhajícím se deliktům, jejich váhu, kterou se na ní podílely,

však jednotlivě nevyčíslil. Krajský soud na závěr konstatoval, že prvostupňový orgán i žalovaný dostali požadavkům zákona i judikatury NSS.

VI. Náklady řízení

36. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když náklady řízení jsou přiznávány ve věci úspěšnému účastníkovi řízení. Tím byl v daném případě žalovaný, který však náklady řízení neúčtoval, proto bylo druhým výrokem rozhodnutí vysloveno, že na náhradu nákladů řízení nemá právo žádný z účastníků.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 14. srpen 2020

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu